

Záró élménybeszámoló

Hunyadi Anna BTK Pszichológia szak, II. év, 4. félév - 2024/25-ös tanév

Görögország, Aristotle University of Thessaloniki

A Pannónia Ösztöndíjprogramról, mivel csak felsőoktatási tanulmányaim szinte kezdetén indult a mobilitási program, viszonylag korán értesültem. Mielőtt még egyetemre jöttem biztos voltam benne, hogy legalább egy mobilitási program részese fogok lenni, hiszen szeretnék minden, az intézmény által nyújtotta lehetőséget kihasználni és megragadni, mert szerettem volna minél többet tapasztalni és minél több emberrel megismerkedni. Így hát mikor az első évem második félévében először kaptunk értesítő körlevelet az első Pannónia Ösztöndíjprogram tájékoztatóról, amit a karon tartottak, én és egy szaktársam kíváncsiságból be is ültünk erre az előadásra. A program rendkívül felcsigázott mindkettőnket és én el is terveztem, hogy jelentkezem, viszont az egyetem harmadik félévében külföldre költözni egyelőre túl korainak tűnt – végtére is szerettem Pécsen lenni és kifejezetten tetszett a pszichológia képzés az egyetemen. Azonban akármennyire is szerettem az ottani egyetemi légkört a második évem tavaszi szemeszterében úgy döntöttem mégis jelenetkezem Pannóniára, és azt gondolom ez volt a BA tanulmányaim alatt hozott döntéseim egyik legjobbika.

Februárban kezdtem a mobilitási programomat, addigra már tudtam is, hogy hol fogok lakni és izgatottan vártam, hogy mit tartogat a félév számomra. Tudtam, hogy nem szeretnék kifejezetten „nyugati” országban élni egy félévet, ezért nagyon örültem amikor kiderült, hogy felvettek az egyetemre és egy mediterrán, balkán kultúrában tölthetek egy fél évet. Rendkívül pozitív elvárásokkal fordultam a szemeszter felé; tudtam, hogy jól fogom érezni magam és ezt nem csupán azért gondoltam, hiszen már korábban is kifejezetten szerettem a görög kultúrát, hanem azért is, mert szeretek interkulturális közegben mozogni és azt gondolom, hogy ezen találkozások rendkívül fontosak. Eleinte nehéz és érzelmileg megterhelő volt hozzászokni minden újhoz; a közlekedéshez, a kultúrához, a városhoz, az ottani életformához. Az első pár hónapban sokat küzdöttem azzal, hogy bármiféle rutint vagy stabil pontokat találjak a napjaimban. Bár igyekeztem valamennyire előre tervezni, azt gondolom a mobilitási programban való részvétel kicsit arról is szól, hogy sosem térsz igazán magadhoz így újabb és újabb meglepetések érnek. Illetve emellett sokszor azt is nehéznek találtam, hogy mély, érzelmileg tápláló kapcsolatokat építsek ki hasonló cipőben járó Erasmus diákokkal; sokszor azt éreztem kicsúszik a lábam alól a talaj azáltal, hogy a korábbi közeg, ahol mindenkit ismertem nincs ott, így most egy ideig egyedül tapogatózom a sötétben. Egy idő után azonban

megtanultam megszeretni a külföldi mobilitási programok ezen különlegességét is és egyre inkább éreztem magam otthonosabban. Az segített a leginkább, hogy igyekeztem minél jobban kiterjeszteni saját tapasztalataimat, illetve feszegetni saját határait új dolgok kipróbálásával, illetve minél input megélésével.

A lakásomért, amiben laktam két másik diákkal együtt összesen 300 eurót fizettem havonta, minden egyéb más számlával együtt, ami tökéletes is volt a számomra hiszen ez az ár kifejezetten olcsó nem csupán a városra, de az egész országra nézve. Mivel tudtam, hogy elsődleges célom utazni és utazni, végig egész Görögországon át, ezért nem is volt kérdés számomra, hogy a lehető legolcsóbb módon szeretném megoldani a lakhatásomat. Szerencsére nem csupán ezt úsztam meg kifejezetten olcsón, de az étkezést is, hiszen az egyetem ingyenes étkezési lehetőséget biztosít, napi háromszor a diákjainak.

Talán egyetlen bökkenőt tudnék kiemelni az egyetemmel és az oktatás nivósságával kapcsolatban; sajnos (bár ezzel már előre számoltam) a görög egyetemek nem a szervezetségükről híresek, sok minden késlekedik és sokszor van, hogy az oktatók vagy a koordinátorok utolsó pillanatban (vagy még később) jeleznek, ha egy kurzus nem indul, nem lesz megtartva vagy esetleg görögül folyik az oktatás. Az egyetemre történő regisztrálás kissé nehézkesen zajlott, az ügyintézés lassú és sokszor érthetetlen volt, de a tanulmányi osztályon dolgozók, illetve a koordinátorom kedvessége és segítőkészsége mindezen komplikáció ellenében kárpótol. Ráadásul számomra az is kifejezetten megnyugtató volt, hogy egy idő után rájöttem, hogy az egyetem munkatársai nem értelmezik annyira komolyan a határidőket és kifejezetten türelmesek velem és egymással kapcsolatban is. Az oktatás számomra nagyon érdekes volt, hiszen az oktatóim rendkívül közvetlenek, kedvesek és interaktívak voltak velünk, bár, az tény, hogy a pszichológia szakon csupán három kurzus indult angol nyelven. Olyan tudásra tehettem szert, olyan ágazataiban a pszichológiának, mely tudást nem feltétlenül számítottam volna rá, hogy el tudom sajátítani az otthoni egyetemi légkörben. Szerettem ezen az egyetemen tanulni, hiszen az oktatók mindig kedvesen fordultak a külföldi diákok felé és csekély munkaterhelésünk volt az év közben.

Ez a program rendkívül sokat adott nekem, és ezért örökké hálás leszek. Lehetőségem nyílt közelről megismerni és beleszeretni egy olyan kultúrába, amely lenyűgözően gazdag és számomra rendkívül izgalmas volt. Rengeteget tanultam életfelfogásukról, szokásaikról, és emberi kapcsolataikról; minden téren új nézőpontokra tettem szert. Külön öröm volt számomra, hogy fantasztikus embereket ismerhettem meg, akikkel mély, őszinte kapcsolatokat

alakíthattam ki. Tudom, hogy ezek a barátságok hosszú távon is megmaradnak. A program során nemcsak Görögország kultúrája ragadott magával, hanem az is, hogy a kontinens szinte minden szegletéből érkeztek emberek, akikkel együtt élhettem, tanulhattam és szórakozhattam; ez egy igazán különleges élményt adott a számomra. A Görögországban töltött hónapjaim felejthetetlenek voltak. Minden pillanatban biztonságban éreztem magam, a város légköre megnyugtató és otthonos volt. Egyszerűen imádtam ott élni. Úgy gondolom, hogy ez az élmény egy életre szól, és mindig különleges helyet fog elfoglalni a szívemben.

Mivel rendkívül sokat adott számomra ez a program és ez a város, ezért minden olyan személynek ajánlom, aki érdeklődően fordul a mediterrán, kevésbé nyugatias, hanem inkább balkán kultúrák felé. Mivel az életvitel olcsóbb, mint Magyarországon, ezért kényelmesebb volt számomra ott élni pénzügyileg is és emellett (még egyetem mellett is) rengeteget tudtam utazni és világot látni.

